

[Dohrmann]

flag, så ville vi ikke gå imod det. Men jeg synes godt nok, at det, hr. Steenholdt har sagt, nemlig at man sandsynligvis vil genoptage debatten, burde give ministeren anledning til nogle overvejelser. Vi må lige tænke på, at hvis dette folketing nu vedtager ministerens lovforslag, så vil det jo komme til at virke som, ja, pression er måske for stærkt et udtryk, men noget, der ligner i hvert fald. Når folketinget har vedtaget, at grønlænderne kan få deres eget flag, vil det selvfølgelig påvirke de forhandlinger, der skal føres i landstinget.

Derfor vil jeg godt spørge Grønlandsministeren, om det måske ikke var en overvejelse værd at gemme dette lovforslag, til landstinget har haft mulighed for at diskutere det endnu en gang.

Men som sagt, kommer der en klar melding fra Grønlands side om, at de ønsker et selvstændigt flag, så vil vi ikke stille os hindrende i vejen, vi vil heller ikke gå ind i en diskussion om udsendte. Men jeg synes, det vil være meget uheldigt, hvis det bliver Grønlandsministeren, der faktisk presser igennem, at man skal have et selvstændigt flag.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Jeg har bestemt ikke haft, og har ikke, hr. Dohrmann, nogen intentioner om at presse dette forslag igennem. Jeg opfatter min opgave sådan, at når et flertal fra landstinget henvender sig og beder om, at jeg fremsætter lovforslaget, så skal jeg undersøge – og det har jeg gjort i alle de instanser, jeg har adgang til – om lovforslaget lovformeligt kan fremsættes. Når de undersøgelser er færdige, og det er de, så er det min pligt at fremsætte lovforslaget.

Derefter er det folketinget og folketinget alene, der behandler lovforslaget og beslutter, hvor hurtigt man i udvalget til behandling af Grønlandslove, hvis det går dertil, skal skrive betænkning over det.

Jeg mener ikke, at jeg på denne måde overhovedet har blandet mig i den debat, der foregår i Grønland. Den debat vil formodentlig blusse op igen den 21. maj i år, når landstinget samles. Jeg mener, at det er min pligt som minister at fremsætte lovforslaget her og så at overlade til folketinget, hvad man derefter vil gøre.

(Kort bemærkning).

Steenholdt (Grøn.):

Jeg mener også, det bliver meget vanskeligt for mig som forslagsstiller i landstinget at komme hjem til landstinget og høre, at der var støtte, fuldstændig støtte, fra folketinget. Det er på den måde, man lukker munden på os. Jeg synes, det er meget uheldigt. Men jeg bliver ikke stoppet på den måde. Jeg går tilbage til Godthåb og opfordrer til, at vi skal fortsætte, prøve at tage sagen op igen, selv om ministeren måske kunne sige, at det er ikke et pres, men det er kutyme. Det synes jeg bare er meget uheldigt.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Min sidste bemærkning skal være den opklarende, at der her er tale om, at vi fremsætter et lovforslag om bemyndigelse til at fastsætte regler i Grønland for flag. Hvordan flaget i øvrigt konkret skal se ud, vil blive vedtaget ved kongelig resolution.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til det udvalg, der den 14. november 1984 blev nedsat til behandling af lovforslag om Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Omberegning af tilskudsnedsettelse for 1985, tilskudsnedsettelse for 1986).

(Fremsat 24/4 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling